

[Landbrugsministeren.]

ingen her i rigsdagen, som kunne tænke sig at tiltræde en ordning, hvorefter man var henvist til at destruere dette brød, at grave det ned i jorden, når det var blevet så gammelt, at det ikke var tjenligt til menneskeføde. Naturligvis skal der under sådanne forhold være en mulighed for, at det kan komme til nytte, det er da klart.

Jeg forstår ikke, at det ærede medlem i det hele taget vil anvende tingets tid til at fremsætte sådanne udtalelser om, at det, der gennemføres her på rigsdagen, er ganske urimeligt.

Jeg vil for mit vedkommende, og det er også et svar til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), naturligvis bestræbe mig på at forhindre, at statstilskuddet, da der er den prisforskel på brødet og på kornet, kan tjene til andre formål, end hensigten har været, og vi vil derfor, kan jeg love det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), holde nøje øje med udviklingen i denne sag. Det er efter min mening nødvendigt at indskærpe prismyndighederne, at de allevegne, hvor der måtte foregå misbrug, selvfølgelig må gribe ind og slå hårdt til. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har ret i, at jeg ikke er bange for at tage hårdt fat, dersom det er nødvendigt, og skulde det i dette tilfælde blive nødvendigt, er jeg villig til at anbefale den hårdest mulige fremgangsmåde indenfor rimelighedens grænser.

Der forekommer mig ikke i denne henseende at være grund til nogen større ængstelse, men det vil formentlig interessere det høje ting, at jeg til trods for de luftige bemærkninger, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen fremførte om det misbrug, der finder sted, er i stand til at oplyse ifølge nogle meddelelser, jeg har fået for få minutter siden af mine embedsmænd, der sidder nede i logen, at det overhovedet ikke er muligt at påvise, at forbruget af mel til fremstilling af rugbrød er steget nævneværdigt. I alle tilfælde er det ikke steget så meget, at det overstiger den mængde mel, der blev brugt under den sidste del af rugbrødsrationeringen. Det er det faktiske forhold, og det forekommer mig at være beroligende. Når jeg nu har givet det ærede medlem hr. Oluf Pedersen denne oplysning, håber jeg, at det ærede medlem vil holde op med den form for agitation, han her driver. Jeg er ikke bange for at sige til det ærede medlem, at med denne oplysning af allernyeste dato ville jeg skamme mig ved at fortsætte den mistænkeliggørelse, som det ærede medlem

her giver udtryk for. Jeg tror også, det ærede medlem vil erkende, at den form for agitation, som han søger at sætte i værk ved denne lejlighed, ikke er passende og i virkeligheden ikke tjener hans partisis egentlige interesser.

Oluf Pedersen: Jeg forstår i og for sig godt, at den højtærede landbrugsminister ikke fristes til at gå ind i en diskussion med mig, når ministeren selv har sagt, at den ordning, man nu har for rugbrødspriser i forhold til de almindelige kornpriser, er så uholdbar, at den ikke kan opretholdes. Når ministeren selv under forhandlingerne har sagt det, så synes jeg nok, det er et stift stykke, at vi nu skal have lange moralprædikener, fordi vi er af den samme opfattelse, som ministeren selv har givet udtryk for, idet ministeren for et par år siden fandt, at det var uholdbart at opretholde den forholdsvis lave rugbrødspris med de daværende kornpriser, fordi det opfordrede folk til at overtræde bestemmelserne. Nu siger ministeren: ja, men der er efter de oplysninger, jeg har fået, ingen, der overtræder bestemmelserne, for den mængde rugbrød, der anvendes, er ikke steget, det viser statistikken. Ja, læs nu statistikken lidt bedre igennem og prøv på at forstå den — det gælder både ministeren og embedsmændene! Så vil man opdage, at der gennem de senere år er sket en stor ændring af forbruget af rugbrød i forhold til forbruget af hvedebrød, idet hvedebrøds mængden stadigvæk stiger. Der har vi forklaringen; man kan selvfølgelig ikke finde en stigning for rugmelets vedkommende, når der sker en stadig stigning i anvendelsen af hvedemel.

Lad os derefter gå tilbage til det foreliggende forslag; det indeholder jo med hensyn til opfodring en skærpelse i forhold til tidligere forslag. Hvorfor har man indsat denne skærpelse? Hvorfor har ministeren selv foreslået den? Jo, skærpelsen er foreslået med den begrundelse, at der finder en opfodring af rugbrød sted. Det er slet ikke noget, jeg har fundet på, men det ligger i selve lovforslagets begrundelse.

Ministeren var så forarget over, at jeg sagde, at dette lovforslag, som det foreligger, forbyder anvendelsen af mel, hvortil der anvendes statstilskud, til dyrefoder, og ministeren siger, at dette ikke er rigtigt, for der står i den kornlov, som skal vedtages, at der kan gives dispensation. Jeg gør imidlertid opmærksom på, at den lov, der antagelig vedtages her i dag, gæl-